

Sygn. akt III RC 465/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosława Mironiuk

Protokolant: Piotr Szurbak

po rozpoznaniu w dniu 04 lutego 2016 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z **powództwa małoletniej M. W.**

przeciwko **K. W.**

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty ostatnio ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 09.10.2014 roku w sprawie sygn. akt I C 1295/14 od pozwanego K. W. na rzecz małoletniej M. W. w kwocie po 400 złotych miesięcznie, podwyższa z dniem 11.12.2015 roku do kwoty po 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, do rąk A. W., jako ustawowej przedstawicielki wraz z ustawowymi odsetkami jak za opóźnienie, w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych;

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Odstępuje od obciążania stron kosztami sądowymi w sprawie;

IV. Zasądza od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 465/15

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka M. W., w imieniu której działała ustawowa przedstawicielka A. W., reprezentowana przez pełnomocnika r. pr. P. M. wystąpiła o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 9 października 2014 roku w sprawie o sygnaturze I C 1295/14 od pozwanego K. W. z kwoty po 400 złotych miesięcznie do kwoty po 600 złotych miesięcznie, płatnych z góry do rąk matki powódki, do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat. Ponadto, wносиła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany K. W. wnosił o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów w całości.

Sąd Rejonowy ustalił i zważyło następuje:

Małoletnia powódka M. W. pochodzi ze związku małżeńskiego A. W. i K. W.. Ostatnie alimenty zostały ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 9 października 2014 roku w sprawie o sygnaturze I C 1295/14 w kwocie po 400 złotych miesięcznie.

W dacie ostatniego orzekania w przedmiocie wysokości alimentów małoletnia M. W. miała 5 lat, uczęszczała do Przedszkola Niepublicznego (...) w B.. Opłata za przedszkole wynosiła 300 złotych miesięcznie. Opłata za ubezpieczenie w przedszkolu wynosiła 33 zł rocznie, zakup podręczników -100 zł rocznie, wyprawka plastyczna 40 zł rocznie. Koszt wyżywienia małoletniej wynosił 200 zł miesięcznie, ubrania - 100 zł miesięcznie. Małoletnia leczyla się u specjalisty w Uniwersyteckim (...) Szpitalu (...) w B., stale przyjmowała leki, musiała być inhalowana. Dojazdy na wizyty u lekarza w B. był to koszt 50 zł, zaś wydatki na leki to kwota ok. 20 zł, dodatkowe koszty to kwota 100 zł. Łączny miesięczny koszt utrzymania małoletniej M. W. wynosił ok. 600 – 700 zł.

Matka małoletniej A. W. miała 25 lat, pracowała w sklepie (...) z wynagrodzeniem ok. 1300 zł miesięcznie. Mieszkała w wynajętym mieszkaniu za opłatą ok. 1000 zł. (...) pomagała jej mama oraz dziadkowie, pożyczala również pieniądze od znajomych.

Natomiast K. W. miał 30 lat, pracował jako kierowca z wynagrodzeniem 2300-2400 zł netto miesięcznie, z czego 1700 zł było to wynagrodzenie podstawowe, pozostała kwota były to nadgodziny. Pozwany mieszkał na stacji, opłacał czynsz w wysokości 400 zł oraz 200 zł dla właścicieli mieszkania za wynajem. Poza tym ponosił typowe opłaty za mieszkanie m. in. za prąd – 140 zł, za telefon – 60 zł, za Internet – 40 zł oraz spłacał kredyt w wysokości 70 000 zł, rata kredytu wynosiła 650 zł miesięcznie.

Powyższe ustalono na podstawie akt sprawy o sygnaturze I C 1295/14 Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zarówno istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, jak też istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Z kolei art. 135 kro stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego; wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Obecnie małoletnia powódka ma 6,5 roku, rozpoczęła naukę w szkole podstawowej. Opłata za obiady w szkole wynosi 126 zł (za miesiąc wrzesień i październik 2015r), wpłata na wyprawkę świetlicową - 50 zł, wstęp na spektakl -13 zł, opłata za wycieczkę szkolną – 17 zł (k. 26). W wyjaśnieniach ustawowa przedstawicielka (k. 66-67) podawała, iż musi kupować dla córki artykuły szkolne co miesiąc lub co dwa miesiące w zależności od potrzeby, na co wydaje kwotę 200 zł. Do pozwu dołączyła szereg rachunków, w tym część dotyczących zakupu przyborów szkolnych (k.16,17,18,21,23,57). Analiza tych rachunków, przeczyła twierdzeniom A. W., bowiem kwoty wydatkowane na zakup artykułów szkolnych średnio wynosiły 50 zł/mc i były one wyższe na początku roku szkolnego – 139,72 zł w sierpniu 2015r (k. 17, 18) i niższe w trakcie roku szkolnego – 19,40 zł w grudniu 2015r (k. 21) i 36,06 w styczniu 2016r (k. 56). Podręczniki do I klasy i wyprawkę małoletnia dostała za darmo, przedstawicielka ustawowa musiała jedynie kupić podręcznik do religii - 20 zł oraz pomoce – 20zł.

Wraz z rozpoczęciem edukacji szkolnej małoletnia powódka potrzebowała nowych ubrań. Według twierdzeń przedstawicielki ustawowej w lutym 2016r kupiła córce buty za 300 zł. Z rachunków zaś złożonych do sprawy (k. 56) wynikało, iż rzeczywiście w dniu 03.02.2016r, czyli w przeddzień rozprawy w sklepie (...) dokonano zakupu 1 pary obuwia za cenę 29,99 zł. Tego samego dnia zakupiono kurtkę damską i pluszaki za cenę 153,90 zł. Łączne kwoty wydatkowane przez A. W. na zakup ubrań i butów – według przedłożonych przez nią rachunków (k. 6,15,16,17,21,23,

56, 57) – pozwalały zasadnie przyjąć, iż potrzeby małoletniej w tym zakresie matka miesięcznie przeznaczała kwotę średnio ok. 50 zł (w sierpniu 2015r – 35,96 zł – k. 17; we wrześniu 2015r – 7,50 zł – k. 17, w październiku 2015r – 69,86 zł – k. 6; w listopadzie 2015r – 67,02 – k. 15, 16; w grudniu 2015r – 69,99 zł – k. 21, 23). Jedynie w lutym 2016r kwota ta była wyższa i wynosiła 184,98 zł (k. 56).

Małoletnia powódka choruje na astmę oskrzelową (k.27), nadal leczy się w Uniwersyteckim (...) Szpitalu (...) w B., wizyty są bezpłatne, z częstotliwością, co 3 miesiące. Przedstawicielka ustawowa podawała, iż koszty dojazdu na wizyty do lekarza nie wzrosły. Złożone, zaś rachunki z apteki (k. 57) wskazywały, iż miesięczny koszt zakupu leków i medykamentów wynosił średnio 46,30 zł/mc (w sierpniu 2015r – 36,48 zł – k. 18, we wrześniu 2015r – 17,40 zł – k. 17; w październiku 2015r – 86,62 zł – k. 6, w listopadzie 2015r – 44,68 zł – k. 15 i 23). Jedynie rachunki ze stycznia i lutego 2016r (k. 56) były wyższe i wynosiły odpowiednio – 126,34 zł oraz 93,27 zł. Z twierdzeń przedstawicielki ustawowej wynikało, iż wraz z pójściem powódki do szkoły więcej choruje. Ma większy kontakt z dziećmi i nie może pozwolić sobie na nieobecność w szkole.

Z wyjaśnień przedstawicielki ustawowej wynikało, iż małoletnia powódka chciałaby uczęszczać na lekcje tańca, jednak A. W. nie stać na taki wydatek. Dziewczynka chodzi natomiast na basen, który jest bezpłatny. Według matki dziecka koszt utrzymania córki to kwota ponad 600 zł.

Ustawowa przedstawicielka A. W. obecnie ma 27 lat, nadal jest zatrudniona w (...) Spółdzielni (...) w B. z wynagrodzeniem 1261,72 zł miesięcznie netto (k. 5). Składając wyjaśnienia (k. 69, 66-67) podawała, iż obecnie jest na zwolnieniu lekarskim z związku z ciążą – 8 miesiąc. Wskazywała, że od roku pozostaje w nieformalnym związku, jej partner wcześniej podejmował prace dorywcze, zarabiając 300-400 zł miesięcznie. Od stycznia 2016r rozpoczął pracę, jako stolarz w firmie (...). A. W. nie wiedziała jakie wynagrodzenie za pracę uzyska. Przedstawicielka ustawowa wraz z partnerem wynajmowali mieszkanie. Dla gospodarza płacili łącznie 1200 zł – w tym mieściła się kwota należności za czynsz za mieszkanie oraz wodę (k. 24, 25), dodatkowo opłacali prąd – wysokości 88 zł/mc oraz za Internet i TV -75 zł/mc.

Ustawowa przedstawicielka spłacała dwa kredyty. Pierwszy kredyt został zaciągnięty jeszcze w czasie związku z pozwanym, w dniu 25 lutego 2014 r. na kwotę 29.757,20 zł na okres 10 lat, rata kredytu wynosi 399,02 zł (k. 29-32). Drugi kredyt został zaciągnięty 22 maja 2015 r. na kwotę 13.715,54 zł na okres 10 lat, rata kredytu wynosi 173,31 zł (k. 33-39). Łącznie rata obu kredytów wynosi 565 zł miesięcznie.

A. W. z MOPS otrzymywała zasiłek rodzinny na dziecko w wysokości 118 zł oraz od stycznia 2016r również dodatek do żywienia w szkole. Z twierdzeń przedstawicielki ustawowej wynikało, iż na wyżywienie – zakupy codzienne – wydaje ok. 100 zł na tydzień. Z rachunków złożonych przez przedstawicielkę ustawową wynikało, iż miesięczne kwoty wydatkowane na artykuły spożywcze i środki czystości w 2015r wynosiły ponad 400 zł/mc. W sierpniu 2015r była to kwota 528,87zł (k. 7, 8, 9, 11, 19, 57), we wrześniu 2015r – 473,43 zł (k. 7,9,10,11,12,18,19,20,57), w październiku 2015r – 482,13 zł (k. 9,12, 13, 14, 57), w listopadzie 2015r – 547,73 zł (k. 13,14,15,16,19,21,22,57), w grudniu 2015r – 422,76 zł (k. 22,23,56,57). Wydatki zmniejszyły się w styczniu 2016r i wynosiły 32,29 zł, zaś za 4 dni lutego 2016r przedstawicielka ustawowa przedłożyła rachunek na kwotę 84,61 zł (k. 56).

A. W. podawała, iż mogła wydawać kwoty we wskazanych wysokościach gdyż żyła z oszczędności. Twierdziła, że posiadała je w kwocie 1000 zł.

Od ostatniego orzekania o alimentach zmienił się stan zdrowia przedstawicielki ustawowej. Pozostaje ona pod opieką Poradni Chorób Zakaźnych w B. (k. 28).

Pozwany K. W. obecnie ma 31 lat, pracuje jako kierowca – handlowiec w Przedsiębiorstwie Handlowym A- (...) S.A. z siedzibą w K. (k. 69, 67-68). Jego wynagrodzenie nie zmieniło się, nadal zarabia 1700 zł netto plus nadgodziny, łącznie 2300 zł miesięcznie (k. 53). Pracuje od godziny 7-8 do godziny 19, dowozi towar do poszczególnych klientów, nie ma możliwości, aby dodatkowo zarobić. Zmianie uległa jego sytuacja mieszkaniowa. Od listopada 2015 zamieszkał u rodziców w domu jednorodzinnym. Matka pozwanego nie pracowała, pracę zawodową świadczył ojciec pozwanego.

Na utrzymaniu rodziców pozwanego pozostawało dwoje rodzeństwa pozwanego. K. W. dokładał się finansowo do utrzymania domu, przeznaczając na ten cel średnio 600 zł miesięcznie. W styczniu 2016r poniósł koszt zakup ekogroszku na kwotę 680 zł (k.48). Ponadto, obciążając go wydatki w postaci: założenia Internetu - 300 zł i miesięcznej opłata za Internet w wysokości 60 zł. Pozwany, nadal posiada zobowiązania kredytowe w łącznej wysokości 850 zł miesięcznie (k. 49-50). Ponadto, zaciągnął pożyczkę w kwocie 3 000zł, którą spłaca po 200 zł miesięcznie (k. 47).

K. W. wywiązywał się na bieżąco z alimentów na rzecz córki. Regularnie też realizował kontakty ustalone w wyroku rozwodowym. Pozwany dwa razy w miesiącu zabierał córkę na weekend, wówczas wydawał ok. 60-70 zł na dodatkowe wyżywienie. A ponadto, pozwany twierdził, iż kupował dziecku ubrania i zabawki. Do akt złożył kserokopię paragonów (k.51-52). Pozwany przyznał, iż córka korzysta z tych rzeczy u niego w domu. K. W. wskazywał, iż dziecko przychodząc na kontakty nie jest stosownie ubrane, czasami rzeczy, które nosi nie nadają się do wyjścia czy do ubrania na święta. Dlatego, kupował rzeczy, które zostawały u niego w domu, część zaś córka zabierała ze sobą.

Według pozwanego koszt utrzymania córki to kwota rzędu 400-500 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie doszło do zmiany stosunków, o jakich mowa w art. 138 kro, uzasadniających zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletniej powódki. Zmiana ta jednak nie była znaczna, bowiem od daty ostatniego orzekania w przedmiocie wysokości alimentów upłynęło niewiele ponad rok.

W pierwszej kolejności, należy zauważyć, że w nieznacznym stopniu wrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki. Było to związane z rozpoczęciem nowego etapu w jej życiu – rozpoczęciem edukacji szkolnej. Niewątpliwie pójście do szkoły wiązało się z większymi wydatkami. Jednak wzrost ten nie był, aż tak duży, jak wskazywała ustawowa przedstawicielka. Przede wszystkim należy podkreślić, iż małoletnia otrzymała za darmo podręczniki do I klasy, zaś wyprawkę szkolną zakupił sponsor (k. 61-64), matka małoletniej musiała jedynie kupić podręcznik do religii - 20 zł oraz pomoce – 20 zł. Okoliczność tę przyznała przedstawicielka ustawowa.

Ponadto, nie bez znaczenia dla zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki był fakt, iż w związku z zakończeniem edukacji przedszkolnej odpadł koszt opłaty za przedszkole w wysokości 300 zł/mc. Kwotę tę przedstawicielka ustawowa mogła przeznaczać na inne potrzeby małoletniej.

W celu wykazania potrzeb małoletniej, A. W. przedłożyła szereg paragonów związanych z wydatkami poniesionymi na rzecz córki. Dokonując analizy tych dowodów, Sąd, jedynie częściowo, dał wiarę, że wynikające z nich kwoty zostały przeznaczone na potrzeby małoletniej. Np. na karcie 10 znajdował się rachunek ze sklepu (...) przy ul. (...) na kwotę 47,67 zł, z którego wynika, iż zakupy były robione w dniu 18 września 2015 roku o godzinie 11:23, natomiast na karcie 19 znajdował się rachunek również ze sklepu (...) tylko położonego przy ul. (...) z tego samego dnia 18 września 2015 roku, z którego wynikało, iż zakupy były robione o godzinie 11:36. Pomiędzy zrobieniem jednych a drugich zakupów jak wynika z paragonów minęło zaledwie 13 minut. Zdaniem Sądu, przemieszczenie się z jednego sklepu do drugiego, nawet podróżując samochodem, włączając w to zrobienie zakupów, nie mogło zająć jedynie 13 minut. Biorąc pod uwagę ewentualne kolejki w sklepie, parkowanie pojazdu, przejazd samochodem, konieczność pokonania sygnalizacji świetlnej), niewiarygodne było, aby zakupów w obu sklepach dokonywała przedstawicielka ustawowa i nie można było wykluczyć, że za któryś z rachunków zapłaciła osoba niezwiązana ze sprawą z przeznaczeniem na swoje potrzeby.

Ponadto, analiza rachunków wskazywała na to, iż zakupy były robione bardzo często. Na wielu dołączonych paragonach widniały słodycze i lody, np. na karcie 12 na rachunku ze sklepu (...) z dnia 30.10.2015r znajdowały się same słodycze na kwotę 15,50 zł, podobnie jak paragon z dnia 27 sierpnia 2015 roku (k.11) wskazuje, iż A. W. zakupiła wyłącznie cukierki na kwotę 35 zł. Przedstawicielka ustawowa przyznała, iż rzeczywiście kupowała dużo słodyczy i lodów, twierdząc, że zakupy te były przeznaczone zarówno dla niej jak i dla córki. W ocenie Sądu, przedstawione rachunki świadczyły, iż wydatkowane kwoty przeznaczone były na produkty dla całej rodziny. Na karcie 7 znajdował się paragon z dnia 17.08.2015r, który potwierdzał zakup napoju energetycznego. Wiadomym jest, iż dla dziecka w wieku 6,5 roku nie podaje się takich napoi, natomiast matka małoletniej będąc w ciąży i nie powinna była spożywać tego typu napoi.

Odnosnie wydatków na leki przedstawicielka ustawowa twierdziła, iż obecnie córka więcej choruje, bo ma większy kontakt z dziećmi. W ocenie Sądu, kontakt powódki z dziećmi kształtował się na zbliżonym poziomie. Ze złożonych paragonów wynikało, iż w 2015r A. W. wydawała na leki dziecka ok. 46 zł/mc. Przy czym, większość z leków dziecka było refundowanych: N. – 3,20 zł, B. – 14,95 zł, B. – 8,68 zł. Tylko lek M. nie był refundowany, a jego koszt wynosi 20,66 zł (k.23). Koszty wydawane na leki wzrosły dopiero w 2016r. Przy czym, rachunki związane z wydatkami poniesionymi w styczniu 2016r budziły wątpliwość (k.56). Przedstawicielka ustawowa przedłożyła trzy paragony z tego samego dnia 26 stycznia 2016 r., przy czym dwa pochodziły z jednej apteki z godziny 10:35 i 11:50, zaś trzeci z innej apteki – z godziny 11:55. Jedna aptek położona jest przy ul. (...), natomiast druga przy ul. (...). W jaki sposób, w ciągu 5 minut, można było zrobić zakupy w obu aptekach, nie wiadomo. Poza tym, na niektórych paragonach znajdowały się rzeczy, które nie mogły przeznaczone na potrzeby dziecka, np. „F. mama” (k.17). Koszt medykamentu to kwota 39,00 zł. Nie ulegało wątpliwości, iż produkt ten był przeznaczony na potrzeby, będącej w ciąży matki małoletniej. Okoliczność ta, powodowała, iż zmianie uległa sytuacja osobista i potrzeby A. W., jej możliwości majątkowe i zarobkowe. Jednakże, w ocenie Sądu, to na partnerze przedstawicielki ustawowej spoczywał obowiązek zaspokojenia zwiększonych potrzeb i wydatków w tym zakresie.

Jeśli chodzi o wydatki związane z odzieżą i obuwiem małoletniej, to nie wątpliwie jest, że M. W. potrzebuje nowych ubrań oraz obuwia z racji tego, że stale rośnie. Matka małoletniej zawyżyła jednak potrzeby w tym zakresie, bowiem z rachunków wynikało, iż średni, miesięczny koszt związany z wydatkami w tym zakresie to kwota ok. 50 zł. Na uwadze trzeba mieć, iż ojciec małoletniej również kupuje jej nowe rzeczy. Niewłaściwym jednak jest to, że dziecko nie może się z nich cieszyć zabierając ze sobą do domu i użytkując.

Wysokość obowiązku alimentacyjnego, z jednej strony wyznaczają usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś strony – możliwości majątkowe i zarobkowe osoby zobowiązanej.

Oceniając sytuację majątkową przedstawicielki ustawowej wskazać należało, iż z jednej strony posiadała zobowiązania, spłacając dwa kredyty – wysokość miesięcznej raty to łącznie 565 zł, opłacała czynsz w wysokości 1200 zł/mc wraz z opłatami za media, na wyżywienie wydawała kwoty 400-500 zł/mc, a z drugiej strony, stać ją było na jednodniowe wakacje na Ukrainie, za 300 Euro. Zatem, w ocenie Sądu, sytuacja finansowa A. W. musiała się przedstawiać znacznie lepiej, niż przedstawiała ją przedstawicielka ustawowa.

Natomiast, dochody, możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego pozostały na podobnym poziomie, jak w dacie ostatniego orzekania o alimentach. Pozwany nadal pracował, w tej samej firmie, jako kierowca – handlowiec. Jego wynagrodzenie nie uległo zmianie, nadal zarabia 1700 zł netto plus nadgodziny, łącznie 2300 zł miesięcznie. Czas pracy nie pozwalał pozwanemu na podjęcie dodatkowego zajęcia. Sytuacja pozwanego zmieniła się o tyle, że obecnie nie wynajmuje stancji. Okoliczność ta nie wpłynęła jednak znacząco na ponoszone przez niego wydatki, bowiem mieszkając z rodzicami, dokładał się w podobnej wysokości do kosztów utrzymania domu. Nie uległy też zmianie obciążenia kredytowe pozwanego.

Rodzice koszty utrzymania wspólnego dziecka winni ponosić co do zasady, po połowie. Małoletnia zamieszkuje razem z matką. Część obowiązku alimentacyjnego matki była spełniona przez osobisty wkład w wychowanie i utrzymanie córki. To matka sprawuje bieżącą opiekę wychowawczą, gotuje, pierze, sprząta, prowadzi na wizyty do lekarza. Pozwany zabiera córkę do siebie dwa razy w miesiącu na weekend, dlatego też jego wkład finansowy w utrzymanie córki powinien być większy. W ocenie Sądu usprawiedliwione potrzeby małoletniej wzrosły nieznacznie i zbliżył się do granicy 700 złotych. Dlatego też Sąd w wyroku alimenty należne od pozwanego podwyższył do kwoty po 450 złotych miesięcznie. Kwota ta jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, odpowiada też możliwościom zarobkowym pozwanego. W pozostałym zakresie usprawiedliwione potrzeby dziecka winna pokryć matka, posiadająca stałe dochody z tytułu wynagrodzenia za pracę. W konsekwencji w pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Z tych przyczyn i na podstawie art. 138 kro i art. 135 § 1 i 2 kro orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 102 kpc, odstępując od obciążania stron kosztami postępowania.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie §6a ust. 4 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002r. Nr 163, poz. 1349).

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sędzia